

کن شیفتگان

La Chimera» و بازی «ایزابلا روسلینی» دختر فیلم‌ساز فقید ایتالیایی «روبرتو روسلینی» نامزد گرفتن نخل طلا شده است، این کارگردان در سال ۲۰۱۸ برنده جایزه مشترک فیلم‌نامه‌نویسی با فیلم «سه رخ» ساخته «جعفر پناهی» شده است.

سینمای ایران تنها با فیلم «آیه‌های زمینی – Terrestrial Verses» ساخته مشترک «علی عسگری» و «علیرضا خاتمی» در بخش نوعی نگاه حضور دارد، که هر دو فیلم‌ساز جوان، در کارهای اخیرشان با تجربه و پرتلاش بوده‌اند، به‌ویژه در جشنواره‌های بزرگ سینمایی در خشان ظاهر شده‌اند.

یک فیلم کوتاه ایرانی ساخته مشترک «شوق اوبوسبا» و «مریم مهدیه» در بخش دانشجویی «سینه فونداسیون» با دیگر آثار مدارس سینمایی جهان در حال رقابت است. سینمای ایران در سال‌های اخیر گاه با دو فیلم نامزد نخل طلا بود، اما امسال هیچ شانسسی برای گرفتن نخل طلا ندارد و تنها امید به گرفتن جایزای در بخش نوعی نگاه وجود دارد.

سال پیش «روبن استلوند» لنگر زنگ‌زده کشتی خود را برای دومین بار با نخل جشنواره‌کن، طلایی کرد؛ او در یک فاصله کوتاه پنج‌ساله از سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۲ برنده دو نخل طلا شد و همگان را شگفت‌زده کرد، او امسال به عنوان رئیس هیئت داوران، «ناخادی کشتی هفتادوششم» است. در سال‌های اخیر، یک مشکل اساسی در تیم دآوری جشنواره کن به چشم می‌خورد، فقدان اندیشمندانی که تنها دغدغه سینمایی ندارند، حتی در ترکیب این داورها یک نویسنده یا منتقد سینمایی به چشم نمی‌خورد تا چه رسد به یک مدرس دانشگاه، فیلسوف یا جامعه‌شناس معتبر! ترکیبی ۹نفره که شامل بازیگران، کارگردانان و تهیه‌کنندگان یا فیلم‌سازان مستقل است که این داوران فیلم‌هایی را مشاهده می‌کنند که اغلب زیرمتن سیاسی، فلسفی و جامعه‌شناسانه دارند، به نظر می‌رسد تنها دانش سینمایی، نمی‌تواند به قضاوت درستی در اهدای جوایز ختم شود، ازاین‌رو سال‌های اخیر فیلم‌های خوبی از جنس سینمای اندیشه‌ وجود داشته‌اند که با چشمان تیزبین و قضاوت درست‌تری، می‌توانستند برنده جوایز اصلی شوند.

باید دید «کن شیفتگان» امسال چگونه به این رویداد بزرگ سینمایی در این

شهر ساحلی کوچک می‌نگرد.

پخته‌ای به نظر نرسید، اما حس و حال شاعرانه و دیدگاه انتقادی آثار او امضای قابل قبولی دارد.

«هیراکازو کورئیدا» کارگردان کاربلد ژاپنی که آثارش روایت نرم و واقعه‌گرایانه‌ای دارد با فیلم «هیولا-Monster» خود را به کن رسانده، او یکی از فیلم‌سازان مطرحی است که بارها در جشنواره کن حضور داشته است، اما فیلم «دلال» او سالال گذشته چنگی به دل نزد؛ اما یکی از فیلم‌های مطرح او «دزدان مغازه» پنج سال پیش برنده نخل طلا شد. لازم به ذکر است که این فیلم‌ساز در خلق موقعیت‌های نو و کار با کودکان مشهور است. او در سال ۲۰۱۳ نیز با فیلم «پسر کو ندارد نشان از پدر- Like Father Like son» برنده جایزه هیئت داوران کن شد.

حضور فیلم‌ساز شهیر فنلاندی «آکی کوریسماکی» با فیلم «برگ‌های افتاده -Fallen Leaves» به تپ‌وتاپ این دوره بسیار افزوده است، او خود پیش از این با فیلم «مرد بدون گذشته» در سال ۲۰۰۲ برنده جایزه بزرگ جشنواره کن شد، اما در سال‌های اخیر کمار ظاهر شده است؛ کوریسماکی در سال ۲۰۰۳ با اینکه کاندیدای جایزه اسکار بود، به دلیل شرکت آمریکا در جنگ با عراق مراسم اسکار را تحریم کرد، همچنین در سال ۲۰۰۲ نیز جشنواره نیویورک را برای ندان ویزا به «عباس کیارستمی» تحریم کرد. او که گاه شاد و پاپکویان در فرش‌های قرمز ظاهر می‌شود، در سال ۲۰۱۷ حین مراسم «کنفرانس مطبوعاتی» برلیناله، به تئیل‌بودن خود اعتراف کرد. او بارها به طور رسمی و جدی با جهان سینما خدحافظی کرده است، سبک منحصره‌فردی در کارگردانی، فضاسازی و کار با بازیگران دارد، «برگ‌های افتاده» نگاه خیلی از کارشناسان و منتقدان سینما را به خود جلب کرده است.

امسال سینمای ایتالیا با سه فیلم از سه کارگردان مهم و تاثیرگذار خود، حضور پررنگی برای گرفتن نخل طلا دارد؛ «مارکو بلوچیو» با دیدگاهی سیاسی که در برابر قدرت کلیسا، فساد مالی و نقد نظام مافیایی دارد، با فیلم جدید «رپوده‌شده-Kidnapped» نامزد نخل طلاست. «نانی موتی» که با فیلم اتاق پسر یک نخل طلا برای ایتالیا در کارنامه دارد، با کمدی درام «فردایی روشن‌تر -A Brighter Tomorrow» خود را به کن رسانده است.

«آلیس رورواکر» دیگر فیلم‌ساز ایتالیایی است که با فیلم شیمِر

مجید موتقی؛ «هفتادوششمین کشتی جشنواره کن» در این روزهای بهاری در سواحل آن پهلو گرفت و فیلم افتتاحیه «ژان دو باری – Jeanne du Barry» با بازی «جانی دپ» در نقش «لونی پانزدهم» به روی پرده رفت. این فیلم را «مایوین» بازیگر و کارگردان فرانسوی و همسر سابق «لوک بسون» ساخته است. او پیش از این دو بار برای فیلم‌های «پلیس» و «شاه‌من» نامزد نخل طلا شد اما این فیلم در بخش خارج از مسابقه و برای افتتاحیه جشنواره در نظر گرفته شد. از قرار معلوم جشنواره کن بالاخره بعد از کشمکش‌های فراوان با کمیانی «نت‌فلیکس» برای پخش این فیلم به توافق رسید! مشکل دیرینه جشنواره کن با نت‌فلیکس بر سر آن بود که فیلم‌ها در ابتدا باید در فرانسه اکران و بعد در «پلتفرم نتفلیکس» نمایش داده شوند که در گذشته، این کمیانی تولید و پخش آمریکایی، برای رسیدن به این هدف با جشنواره سازگار نبود!

امسال «کن لوج» رکورددار دست‌نیافتنی کن با فیلم «بلوط پیر – The Old Oak» در جشنواره شرکت کرده است، او تا به امروز، ۱۵ بار نامزد گرفتن نخل طلا شد و دو بار با فیلم‌های «بادی که کشتزار جو را تکان می‌دهد» در سال ۲۰۰۶ و ۱۰ سال بعد با فیلم تاثیرگذار «من، دنیل بلک» برنده نخل شد. او مشاهده و دیدگاه انتقادی تندی نسبت به معضلات و ناپسوامانی‌های زندگی اجتماعی اروپایی‌ها دارد و به خوبی در این مسیر تا به امروز به‌ویژه با فیلم «من، دنیل بلک» این چالش‌ها را برون‌ریزی کرده است. این فیلم‌ساز بریتانیایی در فیلم «بلوط پیر» رابطه مالک یک میخانه در یک جامعه مدنی در منطقه «دورهام انگلستان» با پناه‌جویان سوری را هدف قرار داده که با صاحب این میخانه با یکی از پناهنده‌ها درگیر یک رابطه و دوستی تازه می‌شود! باید دید او شانس گرفتن نخل طلای سوم را خواهد داشت؟

«وییم وندرس» که در سال۱۹۸۴ با فیلم «پاریس تک‌زاس» برنده نخل طلا شد، پس از وقفه‌ای ۱۵ساله با فیلم «روزهای عالی – Perfect days» نامزد گرفتن نخل است. البته او در خلال این سال‌ها در جشنوا کن در بخش غیراصلی آن حضوری مؤثر داشته است. «نوری بیگله جیلان»، فیلم‌ساز محبوب جشنواره کن، با فیلم طولانی «درباره علف‌های خشک –About Dry Grasses» بعد از چهار سال به کن بازگشته است، فیلم قبلی او «درخت گلایی وحشی» کمی در فیلم‌نامه و کارگردانی اثر

پیکر رضا حداد به سمت خانه ابدی بدرقه شد

ایسنا؛ روز گذشته، ۳۱ اردیبهشت، پیکر رضا حداد، کارگردان تئاتر که بر اثر ایست قلبی از دنیا رفت، در میان اندوه و ماتم و اشک‌های خانواده و دوستانش برای وداع به خانه هنرمندان ایران آورده شد.

شهرام گیل‌آبادی، رئیس کانون کارگردانان تئاتر، در ابتدای این مراسم بیان کرد: «ما همه امروز بازیگران رضا حداد هستیم؛ بازیگر آخرین کار او. صبح که می‌خواستم لباس بیوشم، پدم آمد یک بار گفته بود اگر اتفاقی برای من افتاد لباس سفید بپوشید و اینجا که آمدم، دیدم خیلی‌ها سفید پوشیده‌اند.»

او افزود: «متأسفم که بگویم در این روزها، مرگ آسان شده است؛ به اندازه تمام فشارهای روحی و روانی این روزها. رضا فقط ۵۴ سال داشت، اما همه بدانند که مرگ خاطره غیرممکن است. هیچ‌کس نیست که از رضا حداد خاطره‌ای در عمق وجودش نقش نبسته باشد. اگر رضا یاد را نساخته بود، الان با پریشانی در این مکان جمع نمی‌شدیم. رضا، همیشه در بین ماست چون یادش هست.»

او خطاب به حداد گفت: «مطمئنم در آغوش خدا آرامی. متأسفم که در این شرایط باید رضا را تکریم کنیم. او در زمان حیاتش شایسته تمام تکریم‌ها بود. رضا حداد سنگ زیر آسیاب حرف‌های نگفته بسیاری از ما بود. او دوامش بر جریده عالم ثبت است.»

محمد چرم‌شیر در ادامه این مراسم با صدایی بغض‌آلود گفت: «همیشه فکر می‌کردم اگر یک روز من اینجا در تابوت باشم، رضا چه می‌کند و حالا رضا اینجا در تابوت است و من نمی‌دانم چه کنم. اما بهتر است از مرگ

حرف نزنیم. از رضا حرف نزنیم که از مرگ نمایش‌نامه می‌ساخت ولی از زندگی می‌گفت.» او گفت: «رضا یکی از پسران من بود و نمی‌دانم از این پس روزهایم را چه کنم.»

در بخشی دیگر، محمد رحمانیان گفت: «لازمه صحبت در اینجا برای مرگ رضا حداد این است که باور کنیم او مرده و هر وقت باور کردم که احمد آقالو و پرویز پورحسینی مرده‌اند، مرگ رضا را هم باور می‌کنم. من همیشه یک چیزی از رضا می‌خواستم. ولی او هیچ‌وقت چیزی از من نخواست. او هر وقت چهره غمگین ما را می‌دید که کاری داریم یا پولی کم داریم، می‌گفت مگر رضا مرده؟ نه، رضا نمرده. او با دوستان دیگرش تئاتر را

تصویری کرد. او نمرده چون لذت تماشا با ماست و فکر می‌کنم رضا مجوز کریستن را برای همه ما صادر کرد.»

او در بخش پایانی سخنانش گفت: «مرگ رضا مثل عباس نعلبندیان یکی از دراماتیک‌ترین مرگ‌های ۵۰ سال اخیر است.»

ابراهیم حقیقی یکی دیگر از سخنرانان این مراسم بود

که گفت: «رسم است از همراهان شهادت می‌طلبند و شهادت دهمیم یکی از مهربان‌ترین عزیزان ما بود که بدجور ما را ترک کرد.»

روزبه بمانی نیز با بیان اینکه رضا درباره این روز (مرگ و تشییع) خیلی صحبت می‌کرد، بیان کرد: «می‌گفت اول آتیلیا بیاید صحبت کند. می‌رسید شعر چه می‌نویسید؟ و به شوخی می‌گفتم برای کدام؟ روی سنگ یا مراسم؟ اما این شوخی مسخره به اینجا رسید. پاشو رضا بگو حالا من چه بگویم؟»

او گفت: «رضا شعر را خیلی خوب می‌فهمید. او از درون، شعر و تصویر را خیلی خوب می‌فهمید ولی

خبر برگزیده

تشویق ۹دقیقه‌ای میهمانان کن برای فیلم «قاتلان ماه کامل»

ایسنا؛ وسترن ۲۰۶دقیقه‌ای مارتین اسکورسیزی در میان استقبال اهالی سینما و مخاطبان در هفتادوششمین جشنواره فیلم کن رونمایی شد. سرانجام «قاتلان ماه کامل»، ساخته دلخراش مارتین اسکورسیزی درباره یکی از سرگرمی‌های مورد علاقه آمریکا کشتار جمعی، در جشنواره فیلم کن در بخش خارج از رقابت به نمایش درآمد تا نخستین فیلم اسکورسیزی در این رویداد پس از نمایش فیلم کاپوس‌آمیز «پس از ساعت‌ها» در سال ۱۹۸۶ باشد که برای او جایزه بهترین کارگردانی را به ارمغان آورد. اسکورسیزی به همراه دو ستاره‌ای که فعالیت حرفه‌ای او را به دو نیم تقسیم می‌کنند، یعنی رابرت دنیرو و لئوناردو دی‌کاپریو، روی فرش قرمز جشنواره کن رفت.

این فیلم برگرفته از پر فروش‌ترین کتاب غیرداستانی نوشته «دیوید گرن» با همین عنوان و فیلم‌نامه‌ای از اسکورسیزی و ایریک راث ساخته شده است و روایتگر داستان قتل چندین نفر در منطقه نفت‌خیز اوسیچ در اوکلاهاما در دهه ۱۹۲۰ است. عنوان فرعی این کتاب «قتل‌های اوسیچ و تولد اف‌بی‌آی» است؛ در حالی که فیلم عمدتا بر آنچه در اوکلاهاما اتفاق می‌افتد، تمرکز دارد. «قاتلان ماه کامل» فیلمی تکان‌دهنده و گاهی اوقات بسیار غم‌انگیز است؛ یک راز جنایی واقعی که در جزئیات استخوان‌سوزش می‌تواند احساس نزدیکی به یک فیلم ترسناک را ایجاد کند و در حالی که بر روی یک‌سری از قتل‌های انجام‌شده در دهه ۱۹۲۰ تمرکز می‌کند، اسکورسیزی به‌طور قاطع، داستان بزرگ‌تری درباره قدرت، بومیان آمریکا و ایالات متحده نیز بیان می‌کند.

بخش مهمی از آن داستان در دهه ۱۸۷۰ رخ داد؛ زمانی که دولت آمریکا اوسیچ را مجبور کرد کانزاس را ترک کرده و به جنوب غربی نقل مکان کند. فصل دیگر چندین دهه بعد نوشته شد؛ زمانی که نفت در زمین اوسیچ در اوکلاهاما امروزی کشف شد. هنگامی که «ارنست بورکهارت» (دی‌کاپریو) با قطار به شهر پررونق اوسیچ در فیرفکس می‌رسد، دشت‌های سرسبز تا چشم کار می‌کند پر از چرتقیل‌های نفتی است. ارنست که هنوز یونیفورم رنگارنگ خود را از جنگ اخیرا پایان‌یافته بر تن دارد، آمده تا در کنار عموی خود، ویلیام هیل (رابرت دنیرو)، به همراه گروهی از بستگان دیگر از جمله برادرش (اسکات شپرد) زندگی کند. «دیوید گرن» در کتابش می‌نویسد: «یک گادار، با عینک جعدی و لبخندی فشرده، ویلیام هیل واقعی است که چنان روابط نزدیکی با جمعیت بومی آمریکا ایجاد کرده بود که او را به‌عنوان پادشاه اوسیچ هیلز مورد احترام قرار می‌دادند.»

اسکورسیزی با کارآمدی، دوربین‌های سر به فلک کشیده و دانش کافی از تاریخ برای پایه‌ریزی روایت، شما را در هیاهوی منطقه غوطه‌ور می‌کند؛ جایی که سرشار از پول‌های جدیدی است که برخی خرج می‌کنند و برخی دیگر در تلاش برای درزیدن هستند. اوسیچ مالک حقوق معدنی زمین خود بود که دارای برخی از بزرگ‌ترین ذخایر نفتی در کشور بود و آنها آن را به کاوشگران اجاره می‌دادند. در اوایل قرن بیستم منطقه اوسیچ به‌طور خارق‌العاده‌ای ثروتمند شد و در سال ۱۹۲۳، این قبیله بیش از ۳۰ میلیون دلار، معادل امروزی بیش از ۴۰۰ میلیون دلار، به دست آورد.

«قاتلان ماه کامل» حول رابطه ارنست با هیل و یک زن جوان از اوسیچ به نام مولی (زلیلی کلاستون) می‌چرخد؛ زنی که او در حین گشت‌زدن در شهر ملاقات می‌کند. آنها ازدواج می‌کنند و صاحب فرزند می‌شوند و با شروع به افول منطقه اوسیچ، به یکدیگر پناه می‌برند. کلاستون و دی‌کاپریو به طرز متقاعدکننده‌ای با هم تاسمج دارند، حتی اگر شخصیت‌هایشان حالات، خلق‌وخوی و ویژگی‌های فیزیکی متضاد داشته باشند.

این نخستین بازگشت اسکورسیزی به کن از سال ۱۹۸۵ (۳۸ سال پیش) است؛ زمانی که او برنده جایزه بهترین کارگردانی برای فیلم «پس از ساعات اداری» شد. اسکورسیزی پیوندی دیرین با جشنواره کن دارد و قبل از حضور در رأس هیئت داوران در سال ۱۹۹۸، برخی از نمادین‌ترین فیلم‌های اولیه‌اش را در کن ارائه کرد؛ به‌ویژه «راننده تاکسی» که در سال ۱۹۷۶ برنده نخل طلا شد و «سلطان کمدی» که هر دو با بازی «رابرت دنیرو» همراه بود. بازگشت اسکورسیزی و دنیرو به فرش قرمز کن برای یک فیلم، دستاورد مهمی برای «تیری فرمو» است که برای اولین بار در سال ۲۰۱۹ برای نمایش «مرد ایرلندی» در کن تلاش کرد، اما این فیلم در نهایت در جشنواره فیلم نیویورک نمایش داده شد.

فیلم طولانی و در عین حال جذاب «قاتلان ماه کامل» از هم‌اکنون یکی از شانس‌های اصلی جوایز اسکار پیش‌رو محسوب می‌شود.

آگهی بر گزاری مجمع عمومی عادی (نوبت دوم)

انجمن صنفی کار گری کار گردانان سینمای مستند استان تهران

از تمامی اعضای گرامی انجمن صنفی مذکور دعوت می‌شود در روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲/۳/۳۱ ساعت ۱۲ در محل خانه سینما (خیابان بهار جنوبی، خیابان سمنان، پلاک ۲۹) حضور به هم رسانند.

دستور جلسه مجمع:

— گزار ش عملکرد هیئت‌مدیره

— گزار ش خزانه‌دار

— گزار ش بازر س

— افزایش میزان حق ورودی و حق عضویت سالانه به استناد بند ۱۱ ماده ۱۳ اساسنامه

— تغییر نحوه اطلاع‌رسانی به اعضا در خصوص دعوت به مجمع عمومی به استناد بند ۵ ماده ۱۳ اساسنامه

— بر گزاری انتخاب بازر س اصلی و علی‌البدل

— بر گزاری انتخاب عضو علی‌البدل هیئت‌مدیره

هیئت‌مدیره انجمن صنفی کار گری کار گردانان سینمای مستند

انجمن صنفی کارگردانان سینمای مستند